

og i høi Grad bruge en Veffatningsform, som ellers ikke vilde blive brugt, nemlig „Hartfor-
net“, fordi det er den eneste Maade, hvorpaa
Communerne kunne træffe forskjellige større
Skatteydere, som fornøftigviis bør kunne træf-
fes, efterfom de drage betydelige Indtægter fra
Communen, og vide vi ikke, at den nuværende
Tilstand er saaledes baade i Kjøbstæderne og
paa Landet, at mangfoldige Etablissementer
ere tilstede — ja, naar jeg tager Kjøbstæderne
med, kan jeg godt sige mangfoldige Etablis-
sementer i Communerne — af hvilke Personer
drage betydelige Indtægter, som Communerne
fornøftigviis burde kunne træffe, men som
Communerne ikke kunne træffe, fordi de ikke
lade sig beskaffe gennem Hartornet? Jeg
troer saaledes, at denne Risiko ikke er saa
overordentlig stor, jeg troer tværtimod, at, selv
hørtset fra denne Lov, maa Folkethinget an-
see det for en heldig Følge af, at denne Lov
forkastes. Men hvad Andet er der da, som
vi risikere, mine Herrer, hvis vi forkaste
dette Lovforslag? Man vil sige: ja, der er det,
at vi saa midlertidig for det kommende Aar
maa tage de Midler, som vi skulle skaffe
Staten, ikke gennem en Lov som denne, men
ganske afgjort gennem en Lov, som i sine
Enkeltheder mere eller mindre ligner den gamle
Contingentlov. Men, mine Herrer, lad os
undersøge denne Risiko noget nærmere. Der
er Nogle, der sige: „Saa, det var endda ikke
saa galt, naar vi blot kunde stole paa, at vi
kun aldeles midlertidigt fik en Contingentskat,
men Sagen er den, at naar vi ikke gennem
denne Lov komme ind paa Procentsystemet,
saa komme vi aldrig bort fra Contingenthy-
stemet“. Jeg maa tilstaae, det har forbausset
mig i høi Grad at høre denne Frygt udtale
af Enkelte, og det staaer for mig som aldeles
umuligt, at der kan være Mange, der kunne
troe det, Mange, der kunne nære en saa-
dan Frygt; thi vi have nu om denne Lov
ført meget betydelige Forhandlinger, men jeg
har ikke hørt en Eneste hverken af Mindretallet
eller Fleertallet udtale sig for, at man skulde
vedblive med Contingentsystemet. Det, Stri-
den har dreiet sig om, er Maaden, hvorpaa
Procentsystemet skulde udføres. Mindretallet
staaer nemlig paa det Standpunkt, som vi

ideltg og ideltg have gjentaget, at vi
ønske Procentsystemet, men udført paa en
saadan Maade, at det virkelig bliver
bedre end Contingentsystemet. Den Eneste,
jeg har hørt udtale sig paa en saadan Maade
om Contingentsystemet, at det synes, at han
principmæssig nok kunde tage det, er den Mand,
som ved 2den Behandling var Vidfører for
Fleertallet (Fenger). Altsaa, det Hele reduce-
rer sig til, at vi løbe den Risiko, at vi ind-
til adaare blive nødt til at bevilge de Mid-
ler, vi overhovedet ville bevilge, gennem Con-
tingentsystemet. Men er denne Risiko nu
saa overordentlig stor? Det er da aldeles utvivi-
lsomt, at Contingentsystemet har den Fordeel,
at det er sikkert for Staten. Staten veed:
Vi faae de Penge, vi ville have. Vi kunne
sidde her ganske rolig og udregne, hvormange
Penge der behøves, og Staten faaer dem. I
den Henseende er Contingentsystemet absolut
bedre end et hvilket som helst Procentsystem. Det
Andet er Opkrævningsomkostningerne, de Om-
kostninger, som ere forbundne med at faae
Skatten ind. Saa, mine Herrer, selv om vi
tænke os Forholdene ligesaa dyre som sidste
Gang, ville de blive 14,700 og nogle Rd.,
men ikke 75,000 Rd.; med andre Ord vi
ville spare over 60,000 Rd. Dernæst er
det jo klart, mine Herrer, at, naar vi see hen
paa Communalbestyrelserne, naar vi see hen
paa Skattecommissairerne, og overhovedet paa
alt det Arbejde, der vil være forbundet med
Skatten, er Contingentsystemet meget bedre end
dette Lovforslag. I hvilken Henseende skulde
altsaa dette Lovforslag være bedre end Con-
tingentsystemet? Det skulde være i Henseende til
Lighed. Men er det ikke det, jeg har paavist,
at Lovforslaget indfører Lighed paa Papiret,
men ikke i Virkeligheden? Kan det hjælpe
Noget, at man skriver, at Alle skulle svare
een og samme Skat efter deres Indtægt, naar
man ikke samtidig sørger for, at det er
muligt at fremdrage Indtægten? Hvor er
desuden Uligheden i Contingentsystemet? Det
kan medføre Ulighed mellem forskellige Com-
muner, af hvilke maaffee den ene ligger i
Sjælland og den anden i Jylland. Men hvor
er Uligheden her? Den er mellem Mand
og Mand, mellem Nabo og Nabo, og mellem,